

Kierunek, specjalność, specjalizacja studiów historia sztuki
Rok akademicki 2009/2010

1.	Nazwa przedmiotu	PROSEMINARIUM HISTORII SZTUKI NOWOCZESNEJ
2.	Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot	Instytut Historii Sztuki UJ
3.	Kod przedmiotu*	WH.IHS-0016
4.	Język przedmiotu	Język polski
5.	Grupa treści kształcenia, w ramach której przedmiot jest realizowany*	Grupa treści podstawowych
6.	Typ przedmiotu*	Obowiązkowy do zaliczenia II roku studiów stacjonarnych i niestacjonarnych I stopnia oraz do ukończenia całego toku studiów I stopnia
7.	Rok studiów, semestr	II rok studiów I stopnia, studia stacjonarne i niestacjonarne
8.	Imię i nazwisko osoby (osób) prowadzącej przedmiot	Dr Urszula Bęczkowska, Dr Andrzej Szczerski
9.	Imię i nazwisko osoby (osób) egzaminującej bądź udzielającej zaliczenia w przypadku, gdy nie jest nim osoba prowadząca dany przedmiot	Nie dotyczy
10.	Formuła przedmiotu	Proseminarium
11.	Wymagania wstępne*	Brak
12.	Liczba godzin zajęć dydaktycznych	60
13.	Liczba punktów ECTS przypisana przedmiotowi*	Stacjonarne 6 ECTS Niestacjonarne 8 ECTS
14.	Czy podstawa obliczenia średniej ważonej?*	TAK
15.	Założenia i cele przedmiotu	Podczas zajęć proseminaryjnych studenci poznają metody historii sztuki adekwatne do badań nad sztuką XIX i XX wieku. Kluczowe znaczenie ma umiejętność właściwej analizy zebranych informacji przy zastosowaniu odpowiednich metod badawczych o specjalistycznym charakterze, które student powinien poznać i zrozumieć. Kolejną część zajęć to ćwiczenia w terenie (analiza in situ wybranych zabytków architektury Krakowa XIX i XX wieku, zbiorów krakowskich muzeów i galerii), podczas których studenci nabywają praktyczne umiejętności opisu i analizy dzieła sztuki. Trzecia część zajęć to prezentacja indywidualnej pracy studenta na temat uzgodniony z prowadzącym zajęcia, dotyczący wybranego pojedynczego dzieła sztuki, działania artystycznego, architektury lub wzornictwa przemysłowego. Student przygotowuje pracę samodzielnie, zarówno w oparciu o istniejący stan badań jak i własną interpretację, korzystając także z konsultacji z prowadzącym zajęcia. Praca proseminaryjna powinna udowodnić, że student opanował umiejętność myślenia analitycznego i syntetycznego, poprawnie posługuje się słowem pisanym oraz potrafi zaproponować nową interpretację analizowanego dzieła sztuki. Podczas zajęć odbywają się również dyskusje na temat prac studenckich, podczas których studenci doskonalą swoje zdolności oceny, krytycznego podejścia do pracy naukowej oraz podsumowywania wypowiedzi naukowych
16.	Metody dydaktyczne	objaśnienie tekstu, dyskusja dydaktyczna, pokaz
17.	Forma i warunki zaliczenia	aby uzyskać zaliczenie student musi w aktywny sposób uczestniczyć w

	przedmiotu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia z przedmiotu, a także formę i warunki zaliczenia poszczególnych form zajęć wchodzących w zakres danego przedmiotu	zajęciach (uczęszczać regularnie na zajęcia – dopuszczalne są dwie nieobecności w semestrze, czytać zadane lektury, brać udział w dyskusji), przedstawić na zajęciach własną pracę na wybrany temat, a następnie złożyć ją na piśmie. Praca pisemna podlega ocenie przez prowadzącego i jeżeli ocena ta jest pozytywna, student uzyskuje zaliczenie. Zaliczenie można otrzymać po zakończeniu II semestru II roku studiów I stopnia, bez względu na termin przedstawienia pracy proseminaryjnej przez studenta
18	Treści merytoryczne przedmiotu oraz sposób ich realizacji	<p>Podczas zajęć omówione zostają podstawowe metody badawcze historii sztuki i ich zastosowanie w badaniach nad historią sztuki XIX i XX wieku: formalizm, ikonografia i ikonologia, nowa historia sztuki i metody pokrewne (społeczna historia sztuki, gender studies, psychoanaliza, postkolonializm), hermeneutyka, estetyka recepcji, strukturalizm i poststrukturalizm, kultura wizualna. Studenci zapoznają się z wybranymi tekstami poświęconymi tym metodom, wokół których prowadzi się dyskusję podczas zajęć. Równoległe studenci pracują nad wybranym tematem pracy proseminaryjnej, konsultując z prowadzącymi kwestie bibliografii, dostępności materiałów archiwalnych oraz podstawowych metod pracy z materiałem historycznym (tzw. pierwsza historia sztuki: opis, katalogowanie, atrybucja, datowanie). Dodatkowym elementem zajęć są ćwiczenia w terenie (muzea, galerie, krakowskie zabytki), na których doskonalą się umiejętność opisu i datowania oraz analizy stylistycznej. Podczas zajęć studenci zobowiązani są przedstawić oryginalną pracę na temat, wybrany wraz z prowadzącym, która składa się z opisu, historii obiektu, stanu badań i analizy. Studenci zobowiązani są złożyć pracę na piśmie w trakcie zajęć i poprawić ewentualne błędy, według wskazań prowadzącego</p> <p>Zakres: historia sztuki</p>
19	Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego przedmiotu	<p>Literatura podstawowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Czasopismo „Artium Quaestiones” 2. <i>Postmodernizm</i>, red. Ryszard Nycz, Kraków 1997 3. <i>Art in Theory. An Anthology of Changing Ideas</i>, red. Charles Harrison, Paul Wood, Oksford 2003 4. J. Białostocki, <i>Ikonografia romantyczna. Przegląd problemów badawczych</i>, w: <i>Symbole i obrazy w świecie sztuki</i>, Warszawa 1982 <p>Literatura uzupełniająca</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ernie Fernie, <i>Art History and Its Methods</i>, Londyn 1995 2. Michael Hatt, Charlotte Klonk, <i>Art History. A Critical Introduction to its Methods</i>, Manchester 2006 3. <i>Critical Terms for Art History</i>, red. Robert S. Nelson, Richard Shiff, Chicago Londyn 2003 4. <i>The Art of Art History: A Critical Anthology</i>, red. Donald Preziosi, Oksford Nowy Jork 1998 5. Willem Elias, <i>Signs of the Time</i>, Amsterdam 1997